

Monopol, det behøver det ikke at være (Sage: Det var ikke til Dem!) Om Forlæggelse, jeg troede Bemærkningen var rettet til mig — eller ogsaa ved at vi gaa en anden Vej og tage Lovforslagets Hovedbestemmelser. Jeg mener ogsaa, at der er kommet saa mange Ytringer frem her i Salen for dette Standpunkt, at jeg tror, vi ere noget nærmere ved at kunne samles herom, vi ere ikke saa langt derfra, som det ser ud til. Jeg har ikke blot selv udtalt det — og jeg er nødt til at henlede Opmærksomheden derpaa, fordi jeg ser, at man fra alle Sider har givet mine Udtalelser i saa Henseende en anden Fortolkning, end den, der ligger deri; for Dvrigt henviser jeg til Rigsdags-tidenden, hvor Enhver selv kan se efter, hvad jeg har sagt — men jeg har ogsaa fundet Tilslutning fra det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen), og det ærede Medlem fra Frederikshavn (Nyholm) havde, allerede før jeg udtalte mig, udtalt i det Mindste den ene Side af Sagen, nemlig Tanken om et Udførselsforbud, og jeg har forstaaet ham, som om han ikke havde Noget imod en Kontrol, og derigjennem antager jeg, det kunde lykkes at faae dette Forslag praktisk gennemført. Jeg tror, at Diskussionen har ført til det Udbytte: Vi have slaaet fast, at Konsumentinteressen kunne vi meget godt komme udenom, den har ikke det Mindste med et Forbud at gjøre, og dermed er Spørgsmaalet reduceret til et Spørgsmaal mellem Producenterne, mellem to Slags Fabrikanter: Butterineproducenterne og Smørproducenterne, Landbruget og Fabrikanten. Der igjennem haaber jeg, at vi skulle naae til en Erkjendelse af, at Udvalgets Standpunkt i Fjor ikke svarer til Tidens Fordringer, de Herrer maa videre. Men hvordan vi skulle gaa videre, er der jo nu antydet Udveite nok til, saa jeg haaber, vi skulle komme til Forstaaelse.

Sage: Naar den ærede sidste Taler syntes at mene, at der var opnaaet Enighed i det Væsentlige, og at det nu kun dreiede sig om en Strid mellem Fabrikanter og Konjunker, kan jeg ikke være enig med ham, og skjøndt jeg skal komme tilbage til hans Betragtninger senere, vil jeg dog forudstikke den Bemærkning, at mine Betragtninger her gjælde det foreliggende Lovforslag, men ikke et helt nyt, som det ærede Medlem synes at ville indbringe, maaske endogsaa med Støtte af, hvad jeg i Fjor selv antydede, om Eksport- og Importforbud. Det var imidlertid kun Noget, jeg henstillede til det daværende Udvalgs Overveelse. (Afbrudelse). Jeg har udtrykkelig

der sagt, at naar jeg anmodede det eventuelle Udvalg om at tage dette Spørgsmaal under Overveelse, vilde jeg ikke paa nogen Maade derved have bundet mig til at slutte mig til noget saadant Forslag. Jeg vil altsaa ikke behandle det ærede Medlems Tanker, men det foreliggende Lovforslag. Der er for det Første gjort gjældende, at naar Industrien nød Beskyttelse paa mange Omraader, og det blev gjort gjældende med en vis Tolerans Bægt, var det ubilligt, naar Agerbruget var i en lidende Tilstand, at man saa ikke ogsaa var villig til at beskytte det paa den Maade, det maa forlange; men her vil jeg bede Dem betænke, hvad der ogsaa er fremhævet f. Ex. af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (E. J. Larsen), at vi derved i Virkeligheden komme ind paa en helt ny og anden Vej, end den, der før har været hævdet, naar det gjaldt om Beskyttelse. Naar vi have beskyttet en Industri, kan man jo strides om, det er rigtigt at gjøre det eller ikke, om det er rigtigt at beskytte den mere eller mindre; men det dreier sig dog altid om Beskyttelse overfor en overmægtig Konkurrence fra Udlandet. Dette er i Virkeligheden noget helt Andet end at beskytte en enkelt Industri her i Landet mod besværlige indenlandske Konkurrenter. Jeg haaber, man vil erkjende, at det er to forskjellige Spørgsmaal. Og hvis vi komme ind paa den Vej — ja den ærede sidste Taler paastod, at man skulde ikke være bange for Konkurrenterne — er jeg ganske vist ikke saa optimistisk som han at tro, at naar man først har sprunget over Gjerdet, som her ved denne Lov, at det saa skulde være let at forhindre Konkurrenterne. Jeg er overbevist om, at naar vi komme til at reformere vor Toldpolitik, vil den stærke Stilling, som Agerbruget hidtil var havt, som en Erhvervsfilde, der ikke nød væsentlig Beskyttelse, men dog i Virkeligheden var Landets Hovederhvervsfilde, være fuldstændig tabt, idet Industrien og Handelen vil sige: Saa snart I kom i Forleghed, gif I meget videre end vi, for I vilde endog beskyttes mod den indenlandske Konkurrence, vi have dog kun bebod om lidt Beskyttelse efter vore smaa Forhold overfor en overmægtig udenlandsk Konkurrence. Der vil blive en Kappelstrid, ikke om at offere partikulære Interesser for det almene Vel, men om at fremme netop partikulære Særinteresser, enhver Erhvervsfilde vil søge at opnaa saa meget som mulig, og den vil komme med ny Fordringer, idet den henviser til, hvad Agerbruget i dette Tilfælde fordrer og mulig gennemfører. Der var en Tante, som gif endnu videre,